

בית מלא ספרים

התוועדות – י"ט כסלו תשל"ג

צריכה להיות השתדלות, שכאו"א ינהיג שיהיו לו בביתו ספרים, כדי שיוכל ללמוד גם בזמנים - או באופן - שאינו יכול לקבל ספרים ממקום אחר בשאלה, במתנה ובאיזה אופן שיהיה.

וכשם שנאמר ש"דירה נאה, כלים נאים ואשה נאה מרחיבין דעתו של אדם" - כך יש לקיים גם "התנאה לפניו במצוות": אם ביכלתו שיהיו לו שני ספרים - הרי זה טוב יותר משיהיה לו ספר אחד; אם ביכלתו להניח את הספר במקום מכובד, לא להתבייש בו ולהסתירו או להניחו במקום נידח וכו' - אזי "התנאה לפניו במצוות", כך שמיד כשאדם נכנס לבית - עוד לפני שהוא שואל שאלה כלשהי, עוד לפני שהוא מתבונן באנשי הבית - מכיר הוא שלא זו בלבד שזוהי "דירה נאה", שיש בה מזוזה, אלא יש בה גם "כלים נאים" - יש לו בה ספרי-קודש של תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, הן בנגלה והן בחסידות.

זוהי זכות מיוחדת: בכלל נהוג בנוגע לכלים - "פארניטשער", רהיטים, כפי שקוראים להם כאן - שמסדרת אותם, דורשת ובוחרת אותם עקרת-הבית; ובכן, יחדור בה גם ענין זה - שתדרוש שיהיו כלים נאים, ענין של כלים לדבר ה', תורת ה' כפי שנמשכה בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה, שבימינו נכתבה גם היא.

והדבר יהיה חלק מתפארת הבית - שיש בו ספרים רבים, ריבוי ספרים טובים ויפים.

וכאמור, שלא יהיה זה ענין של "לצאת ידי חובה", אלא היא תראה זאת כדבר חשוב, וממילא יפעל הדבר על כל אלו הנכנסים לבית, ועאכו"כ - על אלו המתגוררים בבית, הנמצאים בבית, שיידעו שזוהי תפארת הבית האמיתית - שכאשר היא צריכה לענין כלשהו מתורה שבכתב ותורה שבעל-פה בהלכות הצריכות, ואפילו בענינים של "יגדיל תורה ויאדיר", מיד יכולה היא - או הבעל, הבן, האב או האח - לגשת אל הארון, ומיד להוציא משם את הספר, לעיין בו וללמוד בו.

ואזי זהו בית שקול תורה נשמע בו, הן ביום ועאכו"כ בלילה, ואזי ממשיך הדבר את כל הברכות הכרוכות בכך, כפי שהגמרא מבארת במסכת תמיד על הפסוק "קומי רוני בלילה".

ישנו חילוק אחד בדבר: בנוגע לכלים נאים - ככל שהכלי הוא שלם יותר, כך הוא יפה יותר; ואילו בנוגע לספרים, יש להשתדל להפך - שהספר יהיה בלוי ככל האפשר, והארון יהיה בלוי ושבור ככל האפשר וכו'.

אין הכוונה ח"ו לקנות לכתחילה ספר קרוע, שהרי הציווי הוא "זה א-לי ואנוהו", "התנאה לפניו במצוות"; יש לקנות ספר מודפס בצורה נאה וכרוך בצורה נאה, עם כל ההידורים שישנם בדבר, אבל מיד כשהספר נכנס לביתו - צריכה להיות כל ההשתדלות שגב הספר יהיה קרוע, שהכריכה תהיה קרועה, ושפנים הספר ישחיר ממשמוש הידיים.

ובנוגע לשאלה: מה יהיה על "התנאה לפניו במצוות" כשהספר הוא במצב שכזה? - ובכן, הלוואי שלא תהיה לו קושיא גדולה יותר בלימוד התורה ובקיום המצוות, מאשר שאלה זו - כיצד יכול הוא לתווך את שני הענינים יחד: "התנאה לפניו במצוות", יחד עם העובדה שכל גמרא שיש לו - אפילו סדר זרעים, אפילו סדר קדשים - הוא קנה את הספר כשהוא כרוך בצורה נאה, היטב ובחזק, אבל למד בו כל-כך הרבה וכו', עד שמשך זמן קצר בכמות נעשה זמן ארוך באיכות, ועד שהספר נעשה קרוע, ועליו לחשוב כבר על קניית ספר אחר במקומו.

פרשת זיחי

אין זו סתירה למדובר בנוגע לספריות, מצד שני טעמים: לכל-לראש, הרי עד שיהיו בכל בית ספרים - יכול לעבור משך זמן, והרי לימוד התורה הוא ענין שבכל רגע ורגע, ולכן צריכה להיות אפשרות של שימוש בספרים, כדי שיוכל ללמוד תורה גם מבפנים, אם אינו יודע בעל-פה.

ולכן צריך ספריות עד אז.

ואפילו אם כבר יהיו הספרים בכל בית יהודי - הרי קודם שיבוא משיח אין זה נראה שבכל בית יהיו כל הספרים של התורה שבכתב והתורה שבעל-פה, ולכן יהיה די מקום לספריות, שיהיו בהם אותם ספרים שלא כל אחד ואחד יכול להרשות לעצמו לקנותם, ובהם יקויים ענין "משאילן לאחרים".

וכולם ביחד - יבססו ויוסיפו בלימוד התורה, שענין התורה הוא "דעה את ה'", לדעת מה שהקב"ה מסר בתורתו לכל בני ובנות ישראל, עם קדושו, על-ידי תורתו הקדושה.

והדבר יפעל בנוגע לבית פרטי - "ומלאה הארץ דעה את ה'", שהבית יהיה מלא ב"דעה את ה'", ודבר זה יביא - כאמור לעיל - מהגאולה הפרטית לגאולה הכללית, שיקויים בכל העולם כולו "ומלאה הארץ דעה את ה'".

ביום ה' טבת, "יום נצחון הספרים", הרבי נהג לעיתים קרובות להמריץ את הציבור לקנות ספרי-קודש.

